

Arrest

**nr. 128 179 van 21 augustus 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 11 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat M. LECOMPTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 29 december 2011 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 19 augustus 2013.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 6 september 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 9 september 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd de volgende dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sierra Leoneanse nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 8 februari 1989 te Mapla, Sierra Leone. U behoort tot de Temne etnie en u verklaart moslim te zijn. Op 29 december 2011 bent u in België aangekomen en op 30 december 2011 diende u een eerste asielaanvraag in bij de Belgische instanties. Op 10 september 2012 nam het Commissariaat-generaal (hierna CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. Zonder naar uw land terug te keren diende u op 19 augustus 2013 huidige tweede asielaanvraag in.

U baseert uw huidige asielaanvraag op dezelfde motieven als uw eerste asielaanvraag. U houdt vol homoseksueel te zijn en omwille van uw geaardheid vervolging te vrezen in uw land van herkomst.

De nieuwe elementen die u in het kader van uw tweede asielaanvraag voorlegt zijn : twee krantenartikelen waarin verklaard wordt dat uw familie naar u op zoek is omwille van uw homoseksuele geaardheid, een afdruk van uw profiel op een website voor homoseksuele contacten.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en uw beweerde homoseksualiteit en de hieruit voortkomende vervolgingsfeiten als ongeloofwaardig werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd, waarna u geen beroep aantekende. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt ter ondersteuning van uw homoseksuele geaardheid, zijnde twee krantenartikelen waarin verklaard wordt dat uw familie naar u op zoek is omwille van uw homoseksuele geaardheid en een afdruk van uw profiel op een website voor homoseksuele contacten, kan immers het volgende opgemerkt worden.

U legt twee kranten voor waarin blijkbaar exact hetzelfde artikel werd gepubliceerd. In het artikel wordt gesteld dat uw vader naar u op zoek is omdat u als homoseksueel de familiereputatie op het spel hebt gezet. Er wordt op geen enkele manier vermeld dat uw outing meer dan anderhalf jaar geleden plaatsvond, noch wordt verklaard waarom u nu pas of nu nog steeds gezocht wordt, wat op zijn minst eigenaardig te noemen is. Bovendien moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst onder journalisten en dat het schrijven van artikels op aanvraag en in ruil voor een vergoeding een wijd verspreide praktijk is. Bijgevolg is de bewijswaarde van publicaties in Sierra Leoneanse kranten bijzonder relatief en kunnen dergelijke stukken op zich niet volstaan om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas op te heffen. Dit wordt trouwens bevestigd door de vaststelling dat het krantenartikel (dd. 17/7/2013) dat over u gaat, zich op p.5 bevindt terwijl op de achterkant van deze bladzijde p.7 bevindt. Logischerwijze zou aan de

achterkant van p.5, p.6 moeten staan, zeker niet p. 7. Dit toont aan dat het een bewerkte krant betreft. Wat betreft de andere krant die u voorlegt (dd. 5/6/2013), kan worden vastgesteld dat de pagina waar het artikel over u geschreven staat een ander papierformaat heeft (enkele millimeters groter) dan de cover van de krant.

Wat betreft de afdruk van uw profiel op een homoseksuele contactsite, dient opgemerkt dat eenieder zo'n profiel kan aanmaken en dat dit geenszins een bewijs vormt dat u inderdaad homoseksueel bent. In elk geval moeten documenten, om enige waarde te hebben, ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag werd uw vermeende homoseksualiteit immers als ongeloofwaardig beoordeeld, zoals hierboven reeds uiteen werd gezet.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), in samenhang met de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel alsmede machtsafwendings, formuleert verzoeker zijn grieven als volgt:

“De bestreden beslissing schendt artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet van 15 december 1980, in samenhang met de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel alsmede machtsafwendings, doordat wordt voorgehouden dat de meervoudige asielaanvraag van verzoeker niet in overweging werd genomen door het CGVS daar waar er een analyse ten gronde gebeurde in de ontvankelijkheidsfase.

terwijl artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet, in samenlezing met de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel, aangeeft dat het CGVS moet onderzoeken in fase van ontvankelijkheidsverklaring of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk maakt dat de asielaanvraag positief zou worden bevonden gelet op de nieuwe elementen, dus dat er wat hem betreft ernstige aanwijzingen bestaan van en gegronde vrees voor vervolging in de zin van het verdrag van Genève.

Terwijl verzoeker alle nodige uitleg heeft verschaft betreffende de reden van zijn vlucht en meer specifiek betreffende de vervolging die hij leed ten gevolge van zijn homoseksualiteit en de nieuwe elementen zijnde onder andere krantenartikelen.

zodat de bestreden beslissing dient te worden hervormd

Toelichting

Verzoeker is er zich van bewust dat het middel identiek is als deze ingeroepen in de nietigverklaringsprocedure maar wenst er op te wijzen dat de RvV ook deze elementen kan onderzoeken, thans ook met een analyse ten gronde.

Om toepassing te kunnen maken van artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet ten aanzien van de kandidaat vreemdeling kan in het kader van de ontvankelijkheid het CGVS enkel nakijken of er een KANS bestaat dat de nieuwe elementen het bewijs zouden leveren dat de kandidaat zou worden erkend in fase van het onderzoek ten gronde.

Bij deze beoordeling van de feiten en de redenen aangehaald voor het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in de fase van de ontvankelijkheid, kan het CGVS zich niet tot de grond van de zaak richten.

Het onderzoek van de redenen van de vlucht en de toepasbaarheid van het verdrag van Genève kan klassiekervijze in verschillende elementen worden onderverdeeld.

- een gegronde vrees voor vervolging
- gronden voor vervolging (ras, godsdienst, behoren tot een sociale groep, nationaliteit en politiek)
- onmogelijkheid terug te keren

Het staat vast dat de beoordeling van deze elementen tot de uitsluitende bevoegdheid behoort van het CGVS in de fase van de GEGRONDHEID en niet in de fase van de ontvankelijkheid.

De analogie van de nieuw gecreëerde bevoegdheid van het CGVS bij het onderzoek van meervoudige asielaanvragen, komt overeen met de voorheen bestaande opdeling tussen de ontvankelijkheidsfase (beroep) en de gegrondheidsfase van het CGVS.

"Bij het beoordelen van het dringend beroep dient de Commissaris-generaal zich ertoe te beperken tot het onderzoeken of de aanvraag kennelijk ongegrond is of kennelijk vreemd aan asiel. Doordat hij twee bevoegdheden cumuleert, namelijk het onderzoeken over de ontvankelijkheid en over de grond van de aanvraag, bestaat het gevaar dat hij beiden met elkaar verwart, des te meer daar de begrippen "kennelijk ongegrond" en "kennelijk vreemde aan asiel" toelaten reeds de grond van de vluchtmotieven te onderzoeken. De rechtspraak van de (franstalige) Kamer van de Raad van State, die vanaf zeker ogenblik dit gaan inzien is, heeft talloze malen bevestigende beslissingen geschorst en/of vernietigd omdat de Commissaris-Generaal tijdens het onderzoek van de ontvankelijkheid in werkelijkheid een beslissing ten gronde nam en het begrip kennelijk miskent. Dit heeft belangrijke gevolgen, daar een ongunstige beslissing in beroep in het stadium van de ontvankelijkheid met zich meebrengt dat de kandidaat-vluchteling op geen enkel ogenblik de waarborgen geniet van een jurisdictionele procedure, terwijl dit een van de voornaamste doelstellingen was van de Wet van 14 juli 1987". (Zie vreemdelingenreglementering, Luc DENYS, UGA)

Het weze in casu duidelijk dat verzoeker aan alle ontvankelijkheidvoorwaarden voldeed en dat een onderzoek ten gronde zich opdrong. De argumentatie van het CGVS om te besluiten tot onontvankelijkheid ressorteren onder de exclusieve bevoegdheid van het CGVS in de fase van de gegrondheid. Het CGVS besluit dat de meervoudige asielaanvraag niet ontvankelijk/ongegrond is aangezien het CGVS besluit dat de krantenartikelen aan geloofwaardigheid inboeten wegens de beweerde mogelijkheid tot omkoping van de pers in het land van herkomst van verzoeker. Het loutere feit dat de motieven identiek zijn als een vorige aanvraag zijn GEEN reden om de aanvraag niet ten gronde te onderzoeken, wel in tegendeel. Zoals blijkt uit de eerste paragraaf van de bestreden beslissing heeft het CGVS uitsluitend tot taak na te gaan of de nieuwe elementen de kans geven om erkend te worden. Het CGVS erkent dat er nieuwe elementen zijn maar beoordeeld deze reeds naar waarde, hetgeen tot haar bevoegdheid ten gronde behoort en niet in de fase van de ontvankelijkheid/inoverwegingname. Deze beoordeling ressorteert niet onder de bevoegdheid van het CGVS in het kader van het onderzoek over de ontvankelijkheid/inoverwegingname van een meervoudige asielvraag, maar is een de facto onderzoek ten gronde waarvoor het CGVS uitsluitend bevoegd is in het kader van de het onderzoek ten gronde. Er is in casu sprake van schending van artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet en van machtsafwending waardoor nietigverklaring van de bestreden beslissing zich opdringt. De analogie met de vroeger rechtspraak van de Raad van State in het kader van kennelijk ongegronde aanvragen is treffend:

De verzoeker vindt een rechtsmiddel in de schending van art. 52, par. 1 en 7° Vreemdelingenwet op grond van het feit dat de tegenpartij van mening is dat de verschillende uitspraken die achtereenvolgens door de betrokkene werden gedaan, vaag, weinig consequent en ongeloofwaardig zijn, en besluit dat er zijnerzijds geen enkele ernstige aanwijzing bestaat voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationale Verdrag van Genève 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, terwijl op grond van deze bepaling de toegang aan de kandidaat-vluchteling slechts kan worden geweigerd indien zijn aanvraag kennelijk ongegrond is, wat hij in dit geval oordeelt niet het geval te zijn, daar de weinige tegenstellingen in zijn uitspraken van zeer betrekkelijk belang zijn ten overstaan van het geheel aan verschaftte gegevens.

De Raad van State oordeelt dat de verschillen, in het geheel van de uitspraken door de verzoeker gedaan, niet blijken te kunnen worden gekwalificeerd als "incoherenties" of "onwaarschijnlijkheden", die zijn uitspraken vaag, weinig consequent en ongeloofwaardig zouden maken, en dat geen enkele ernstige tegenstelling kan worden vastgesteld.

Daaruit volgt dat niet blijkt dat de aanvraag 'kennelijk ongegrond' kan worden verklaard 'omdat de vreemdeling geen gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève' (R.v.St. nr. 46.086, 8 februari 1994, <http://www.raadvst-consetat.be> (7 januari 2000); Rev. dr. étr. 1994, 148)

Verder wenst verzoeker ook ten gronde aanduiden dat de elementen die hij naar voor bracht tijdens zijn meervoudige aanvraag van die aard zijn om een erkenning als vluchteling te rechtvaardigen. Dat aldus de kans of de waarschijnlijkheid waarmee het CGVS de zaak had moeten bekijken volledig ten grondslag ligt aan de aanvraag en de nood tot erkenning. Het homoseksuele karakter van verzoeker werd voldoende aangetoond en verdient nader te worden onderzocht ten gronde door dieper in te gaan op zijn geaardheid. Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft op 7 november 2013 uitgesproken dat homoseksuelen in aanmerking komen voor asiel als ze vanwege hun geaardheid in eigen land worden vervolgd. Het is aan de autoriteiten van het land waar ze asiel hebben gevraagd om te

onderzoeken of homoseksuele handelingen in het land van herkomst daadwerkelijk worden bestraft. Bovendien mag van asielzoekers niet worden verwacht dat zij hun homo-)seksuele geaardheid verborgen houden. Drie homoseksuele asielzoekers uit Sierra Leone, Oeganda en Senegal hebben in Nederland asiel aangevraagd omdat zij in hun land van herkomst bang zijn voor vervolging op grond van hun seksuele voorkeur. Ondanks dat voor al deze landen vaststaat dat homoseksualiteit strafbaar is en dat Nederland niet twijfelt aan hun gestelde seksuele voorkeur, zijn deze aanvragen toch afgewezen. De asielzoekers zouden onvoldoende hebben bewezen gevaar te lopen in hun eigen land en bovendien zouden zij niet behoren tot een specifieke sociale groep die onderdrukt wordt. In het Vluchtelingenverdrag van Genève (1951, de internationale norm inzake de bescherming van vluchtelingen) is vastgesteld wie in aanmerking kan komen voor erkenning als vluchteling: "elke persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen (...)". Vervolging kan dus plaatsvinden op verschillende terreinen. Het behoren tot de categorie 'bepaalde sociale groep' is lastig aan te tonen: wanneer is iets aan te merken als een sociale groep en wanneer maakt iemand deel uit van zo'n groep? Om antwoord op deze vraag met betrekking tot homoseksualiteit te krijgen heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State een aantal zogenaamde prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie van de EU in Luxemburg (hierna: 'het Hof') voorgelegd.

De gestelde vragen zijn de volgende:

- Vormen asielzoekers met een homoseksuele geaardheid een specifieke 'sociale groep'?
- Kan, als sprake is van vervolging wegens homoseksuele activiteiten, dit leiden tot het verlenen van een vluchtelingenstatus, met als subvraag: in hoeverre kan van een vreemdeling worden verwacht dat hij zijn geaardheid geheim houdt of 'terughoudend' handelt?
- Is de enkele strafbaarstelling en bedreiging met een gevangenisstraf op grond van homoseksuele activiteiten een daad van vervolging?

Allereerst oordeelt het Hof dat aan twee voorwaarden moet zijn voldaan om aan het kenmerk 'sociale groep' te voldoen. Er moet sprake zijn van een kenmerk voor de identiteit van de betrokkene dat zo fundamenteel is dat niet verwacht mag worden dat hij deze opgeeft; verder moet de groep in het land van herkomst een eigen identiteit hebben welke als afwijkend wordt gezien. Aan beide voorwaarden wordt volgens het Hof voldaan, bovendien wordt het bestaan van deze sociale groep geïllustreerd door het gegeven dat er in deze landen een specifiek wetsartikel is gericht tegen homoseksuelen. Het enkele bestaan van strafbaarstellingen die tegen homoseksuelen gericht zijn is echter op zichzelf geen daad van vervolging. Pas wanneer deze strafbaarstellingen daadwerkelijk worden toegepast en gevangenisstraffen ten gevolge hebben wordt dit gezien als een 'onevenredige of discriminerende bestraffing'. Deze termen worden zo gehanteerd in art. 4 van de Europese Richtlijn voor de minimumnormen voor de erkenning als vluchteling (2004/83/EG) en zijn op hun beurt gebaseerd op het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Ingevolge artikel 3 van het EVRM mag niemand worden blootgesteld aan onmenselijke behandeling of bestraffing; dit artikel is van toepassing als iemand, ook al is een asielstatus geweigerd, niet kan worden teruggestuurd naar het land van herkomst vanwege het risico van mensenrechtenschendingen. Hierbij stelt het Hof wel een belangrijke voorwaarde: als een asielzoeker aanvoert dat in zijn land van herkomst homoseksuele handelingen strafbaar zijn gesteld is het aan de nationale autoriteiten (zoals de IND) om alle relevante feiten en omstandigheden te onderzoeken. Hieronder valt ook uitdrukkelijk de onderzoeksplicht of, en zo ja op welke manier, deze strafbaarstellingen worden toegepast. Het Hof overweegt als laatste dat, op het moment dat vastgesteld is dat sprake is van een reëel gevaar bij terugkeer, van homoseksuelen redelijkerwijs niet mag worden verwacht dat zij voor het vermijden van het risico van vervolging hun geaardheid geheim houden of zich terughoudend opstellen bij de invulling van deze geaardheid. Deze overweging is in lijn met eerdere uitspraken, waarin vergelijkbare uitingen zijn gedaan in het kader van terughoudendheid bij de invulling van geloofsovertuigingen (zie de uitspraak van het EU HvJ van 5 sept 2012). Deze uitspraak betekent dat in landen waar homoseksuele handelingen strafbaar zijn gesteld, en deze strafbaarstelling ook wordt toegepast, niet van asielzoekers mag worden verwacht dat zij hun seksuele geaardheid verborgen houden of terughoudend handelen. Bovendien wordt de verantwoordelijkheid om vast te stellen of inderdaad gevangenisstraffen worden toegepast bij de nationale autoriteiten gelegd. Dat het relaas van verzoeker nooit in het licht van bovenstaande (nieuwe?) rechtspraak werd getoetst. Dat de geaardheid van verzoeker moet worden onderzocht. Dat verzoeker in zijn meervoudige aanvraag duidelijk elementen heeft aangegeven die duiden op zijn geaardheid. Dat dit voldoende is om het dossier ten gronde te laten onderzoeken."

2.2. Na lezing van de bestreden beslissing en het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste asielaanvraag heeft uiteengezet. Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 10 september 2012 omdat hij zijn beweerde homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt en aan de problemen die hij hierdoor in zijn land van herkomst zou hebben gekend geen geloof wordt gehecht, een weigeringsbeslissing die bevestigd werd bij 's Raads arrest nr. 95 979 van 28 januari 2013.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een tweede asielaanvraag, de beslissing met betrekking tot de eerste asielaanvraag nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

2.3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St.* Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift de eerder in het kader van zijn vorige, eerste asielaanvraag aangebrachte asielmotieven, met name zijn beweerde homoseksuele geaardheid en de problemen die hij hierdoor in zijn land van herkomst zou hebben gekend en zou kennen, opnieuw aanhaalt. Hij volhardt in die motieven en gaat er dieper op in, o.a. aan de hand van rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie omtrent internationale bescherming voor homoseksuelen. Ook tijdens zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van onderhavige asielaanvraag herhaalde verzoeker meermaals de eerder bij zijn eerste asielaanvraag aangehaalde asielmotieven.

In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terecht het volgende overwogen: *“In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvraag hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en uw beweerde homoseksualiteit en de hieruit voortkomende vervolgingsfeiten als ongeloofwaardig werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd, waarna u geen beroep aantekende. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.”*

2.5. In de bestreden beslissing wordt verder, met betrekking tot de door verzoeker in het kader van zijn huidige tweede asielaanvraag nieuw aangebrachte documenten, terecht het volgende opgemerkt:

“U legt twee kranten voor waarin blijkbaar exact hetzelfde artikel werd gepubliceerd. In het artikel word gesteld dat uw vader naar u op zoek is omdat u als homoseksueel de familiereputatie op het spel hebt gezet. Er wordt op geen enkele manier vermeld dat uw outing meer dan anderhalf jaar geleden plaatsvond, noch wordt verklaard waarom u nu pas of nu nog steeds gezocht wordt, wat op zijn minst eigenaardig te noemen is. Bovendien moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGV beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is toegevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst onder journalisten en dat het schrijven van artikels op aanvraag en in ruil voor een vergoeding een wijd verspreide praktijk is. Bijgevolg is de bewijswaarde van publicaties in Sierra Leonse kranten bijzonder relatief en kunnen dergelijke stukken op zich niet volstaan om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas op te heffen. Dit wordt trouwens bevestigd door de vaststelling dat het krantenartikel (dd. 17/7/2013) dat over u gaat, zich op p.5 bevindt terwijl op de achterkant van deze bladzijde p.7 bevindt. Logischerwijze zou aan de achterkant van p.5, p.6 moeten staan, zeker niet p. 7. Dit toont aan dat het een bewerkte krant betreft. Wat betreft de andere krant die u voorlegt (dd. 5/6/2013), kan worden vastgesteld dat de pagina waar het artikel over u geschreven staat een ander papierformaat heeft (enkele millimeters groter) dan de cover van de krant. Wat betreft de afdruk van uw profiel op een homoseksuele contactsite, dient opgemerkt dat eenieder zo'n profiel kan aanmaken en dat dit geenszins een bewijs vormt dat u inderdaad homoseksueel bent. In elk geval moeten documenten, om enige waarde te hebben, ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Naar aanleiding van uw eerste asielaanvraag werd uw vermeende homoseksualiteit immers als ongeloofwaardig beoordeeld, zoals hierboven reeds uiteen werd gezet.”

Verzoeker brengt niets in tegen deze pertinente vaststellingen uit de bestreden beslissing. Hij laat die motieven geheel ongemoeid en onderneemt niet de minste poging om ze te weerleggen of te ontkrachten, doch beperkt zich tot de algemene kritiek dat “er (*in casu*) een analyse ten gronde gebeurde in de ontvankelijkheidsfase”. Verzoeker gaat echter uit van een verkeerde lezing van de bestreden beslissing, waaruit duidelijk blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. De commissaris-generaal heeft bij deze beoordeling alle nieuwe elementen betrokken die door verzoeker worden aangereikt, evenals elk relevant gegeven waarover hij zelf beschikt teneinde na te gaan of de nieuwe elementen de kans aanzienlijk groter maken voor de erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire bescherming. Artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet laat weliswaar niet toe om de aangebrachte nieuwe elementen aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld. Artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald asielverzoeker in overweging te nemen indien er nieuw elementen aan de orde zijn of door de asielzoeker zijn voorgelegd die “de kans aanzienlijk groter maken” dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Of de nieuwe elementen “de kans aanzienlijk groter maken”, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van deze nieuwe elementen. In tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift heeft de commissaris-generaal verzoekers tweede asielaanvraag derhalve niet ten gronde onderzocht.

Nu, zo werd vastgesteld, aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid geen geloof kan worden gehecht, is de verwijzing in het verzoekschrift naar rechtspraak van het Europees Hof van Justitie van de Europese Unie dienaangaande ter zake niet dienstig.

2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar deze besluit dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig augustus tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. A. DE LUYCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE LUYCK

M.-C. GOETHALS